

for ministerområdet mest hensigtsmæssigt kunne gennemføre et udbud af statslige driftsopgaver.

En del af de besluttede udliciteringer kunne, bl.a. på grund af opsigelsesvarsler, ikke få fuld virkning i 1989, og i det omfang besparelserne ikke blev opnået ved udbuddet, fik den indbudgettede besparelse derfor i 1989 karakter af en dispositionsbegrænsning.

Besparelseskravene er således fastholdt, uanset de forretningsmæssige muligheder.

Som en generel forudsætning gælder, at en given opgave skal søges løst for de mindst mulige omkostninger, uden at hensynet til opgavens forsvarlige løsning tilsidesættes.

Det fremgår af vejledningen af 11. august 1984 i udbud af statslige driftsopgaver, at formålet med løbende at overveje, om opgaver kan være egnede til udførelse af private virksomheder, er at opnå den mest økonomiske udførelse af opgaverne og at sikre, at de løses efter de til enhver tid bedst udviklede arbejdsmetoder. Endvidere kan udbud af driftsopgaver indebære bedre muligheder for at prioritere opgaver og udgifter og for at få en mere præcis viden om, hvad løsningen af bestemte opgaver koster.

For så vidt angår § 2.02. Post- og Telegrafvæsenet kan oplyses, at der i 1989 er udliciteret opgaver for knap 117 mio. kr., og besparelserne herved er opgjort til op mod 7 mio. kr.

Det udmeldte besparelsesprovenu på 11,5 mio. kr. har således ikke kunnet opnås, men de resterende 4,5 mio. kr. er indbudgetteret på FTB 1989 som en nettotalskorrektur.

Spørgsmål 3

Idet henvises til ministerens notat om statsfinanserne i 1989 (FU bil. 23.80.) side 3 spørges om årsagerne til tidsforskydningen for restanceinddrivelser og genbevillings- og opsparingsordningen.

Svar:

Som et praktisk supplement til reglen om, at ikke udnyttede bevillinger bortfalder ved finansårets udgang, vil ministerierne i visse tilfælde kunne søge sådanne bevillinger genbevillet i et senere finansår. Dette forudsætter, at bevillingen er givet til en konkret angivet disposition, herunder til et konkret projekt (f.eks. an-

lægsarbejde), der ikke har kunnet gennemføres som følge af forsinket levering eller lignende.

Ministerierne har herudover adgang til at foretage en opsparing af uforbrugte driftsudgiftsbevillinger til anvendelse inden for de følgende fire finansår, under forudsætning af at opsparingsformålet angives på forslaget til tillægsbevillingslov.

På forslag til tillægsbevillingslov for 1989 søger ministerierne i henhold til genbevillings- og opsparingsordningen optaget et merforbrug på ca. 1,2 mia. kr., som skyldes anvendelse af bevillinger givet på tidligere års finanslove. Omvendt søger ministerierne på tillægsbevillingslovsforslaget et mindreforbrug på 1,8 mia. kr. sparet op til anvendelse i et senere finansår. Tidsforskydninger i forbindelse med ministeriernes anvendelse af *genbevillings- og opsparingsordningen* indebærer således en mindredrift (netto) på ca. 0,6 mia. kr.

Under de generelle reserver (§ 23.01.10.) var det på finansloven for 1989 forudsat, at regeringens initiativer om en *effektivisering af det offentliges restanceinddrivelse* ville indebære en budgetforbedring i 1989 på 1 mia. kr.

Der er i 1989 gennemført lovgivning bl.a. vedrørende en forhøjelse af indregningsgrænsen for restskat, samt bestemmelser om udvidet udpantningsret vedrørende tvangsboeder i skattesager, boligindskudslån, børnetilskud, ungdomsydelse m.v. Disse initiativer har ikke kunnet nå at få væsentlig effekt i 1989. På længere sigt må det imidlertid forventes, at de gennemførte initiativer vil kunne yde et effektivt bidrag til nedbringelsen af det offentlige restancer.

Spørgsmål 4:

Hvorledes kan regeringen bruge den øgede opsparing og det reducerede privatforbrug som begrundelse for det forøgede DAU-underskud, når regeringen gentagne gange netop har opfordret befolkningen til den adfærd?

Svar:

Saldoen på statens drifts-, anlægs- og udlånsbudget fremkommer som forskellen mellem statens samlede indtægter og udgifter. Omkring halvdelen af statens indtægter består af moms og forbrugsafgifter. Moms- og forbrugsafgiftsprovenuet øges ved et stigende privatforbrug og reduceres ved et mindsket privatforbrug. Når opsparingstilbøjeligheden øges ud af